Dosarul nr.1-126/2026
PIGD: 1-26110611-24-1-01092026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

16 octombrie 2026
or.Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul (Central)
Instanţa în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dorin Cazacu
Grefier Ana Sandu
Cu participarea:
Procurorului Liviu Dragu**ț**an
Părţile vătămate ***** și *****
Apărătorului inculpatului, avocatului Igor Isac
Inculpatului Mihail Lupaș**c**u

a judecat în şedinţă publică, ***în procedura prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală (Judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală)***, cauza penală în privinţa lui

LUPAȘCU Mihail*, născut la data de *****, cu domiciliul în satul *****, raionul Criuleni, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate — moldovean, cu studii medii, căsătorit, copiii minori la întreținere nu are, angajat în calitate de operator la „Apă Canal Porumbeni”, supus militar, fără grad de invaliditate, fără titluri speciale sau distincții de stat, fără antecedente penale,*

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de **art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) Cod penal**.

TERMENUL EXAMINĂRII CAUZEI:

În temeiul art.20 Cod de procedură penală - termenul de examinare a cauzei penale: *01 septembrie 2026 (data înregistrării cauzei în instanță) până la 16 octombrie 2026 (data pronunțării sentinței).*

Cauza penală examinată în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În temeiul art.319 Cod de procedură penală a fost îndeplinită procedura legală de citare a participanților la proces.

Procurorul Draguțan Liviu – a solicitat recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatului Lupașcu Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal. În temeiul acestei norme legislative, prin prisma art.80^1 din Codul penal, a solicitat stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 de ore. Cu privire la corpul delict – un umeraș din lemn de culoare maro deschis – a solicitat restituirea acestuia proprietarului. De asemenea, a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1.280 de lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale.

Partea vătămată ***** – a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea vătămată ***** – a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul inculpatului, avocatul Isac Igor - a pledat pentru stabilirea unei pedepse non-privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând faptul că inculpatul și-a recunoscut în totalitate vinovăția și s-a căit sincer pentru faptele comise. A relevat că acesta nu are antecedente penale, fiind la prima abatere de la legea penală. Totodată, a menționat că inculpatul s-a împăcat cu părțile vătămate, locuiesc în aceeași gospodărie, iar acestea din urmă nu au înaintat nicio pretenție de natură materială sau morală.

Inculpatul Lupașcu Mihail – a declarat că regretă profund cele întâmplate, și-a asumat consecințele faptelor sale și a dat asigurări instanței că asemenea situații nu se vor mai repeta. Acesta a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde și reducerea numărului de ore de muncă neremunerată în folosul comunității sub pragul de 180 de ore solicitat de procuror, invocând ca argument faptul că este angajat în cadrul unei instituții publice.

În baza materialelor cauzei penale, a explicațiilor părților la proces și a probelor administrate la faza urmăririi penale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea limitelor judecării cauzei în temeiul art.325 Cod de procedură penală, instanța de judecată –,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

A. Fapta prejudiciabilă săvârșită (temeiul real al răspunderii penale):

1. Lupașcu Mihail, la data de 17 iulie 2026, aproximativ la ora 20:00 minute, aflându-se la domiciliul său situat în satul Măgădăceşti, raionul Criuleni, în care locuieşte împreună cu familia, acţionând intenţionat asupra unui membru al familie în relaţie de căsătorie, având scopul de a-i cauza suferinţă fizică, fără nici-un motiv i-a aplicat soţiei sale sale *****, o lovitură cu un umerar în regiunea mâinii drepte provocându-i o vătămare medie a integrităţii corporale sub formă de fractura radiusului în loc tipic, fractura apofizei a ulnei, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feţei şi fiicei sale care locuieşte în acelaşi domiciliu *****, provocându-i o vătămare corporală uşoară a integrității corporale, sub formă de fractura oaselor nazale cu deplasare, edem posttraumatic şi excoriaţii pe faţă, care duce la dereglarea sănătăţii de scurtă durată.

B. Procedura de examinare a cauzei:

2. În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Lupașcu Mihail, asistat de avocatul Isac Igor, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în actul de

învinuire, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii (fila dosarului 172).

3. Avocatul Isac Igor în interesele inculpatului Lupașcu Mihail a solicitat admiterea cererii inculpatului privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

4. Procurorul Dragușan Liviu și părțile vătămate ***** și ***** au susținut cererea inculpatului Lupașcu Mihail privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată. Obiecții nu au formulat.

5. În conformitate cu art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

6. În acord cu prevederile art.364[1] alin.(2)-(4) Cod de procedură penală, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului. În cadrul şedinţei preliminare sau pînă la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvîntul procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate. Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

7. Astfel, având în vedere faptul că, inculpatul Lupașcu Mihail a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, din probele administrate rezultă că, faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana lui pentru a permite stabilirea unei pedepse, declarația este semnată personal, depusă până la începerea cercetării judecătorești, ținând cont de faptul că, nu sunt încălcate astfel drepturile și interesele legitime în proces, instanța de judecată, prin încheierea protocolară din 21 septembrie 2026 a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală.

C. Declarațiile inculpatului:

8. Inculpatul Lupașcu Mihail, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată sub jurământ în conformitate cu art. art.108, 364[1] alin.(4) Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția, susținând integral declarațiile date la faza urmăririi penale. A mai reiterat că-i pare rău pentru cele comise, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde. A menționat că relațiile cu soția și fiica sa s-au îmbunătățit după incident, în prezent locuind în aceeași gospodărie și gospodărind împreună. Cu privire la circumstanțele faptei, a precizat că umerașul din lemn cu care a aplicat loviturile s-a rupt în timpul incidentului. În final, a pledat pentru stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (fila dosarului 174).

D. Probele examinate în ședința de judecată:

9. Deși, inculpatul Lupașcu Mihail, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată vina în comiterea faptei prejudiciabile a recunoscut-o integral, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele administrate la faza urmăririi penale de către partea acuzării, și anume:

- declarațiile *părții vătămate* *****, care fiind audiată la faza urmăririi penale a declarat că, la data de 17 iulie 2026, pe parcursul zilei s-a aflat la domiciliu, întrucât urma să vină în vizită sora sa, împreună cu soțul acesteia, deoarece în ziua următoare urma să aibă loc nunta fiului lor, pe care o sărbătoreau în Moldova. Din acest motiv, a pregătit diverse bucate, inclusiv răcituri, pentru a-i întâmpina pe rudele menționate. Spre seară, soțul său s-a deplasat la magazin, în timp ce ea își desfășura treburile gospodărești pe lângă casă. Fiica lor, *****, care locuiește împreună cu cei doi fii ai săi în aceeași gospodărie, a luat niște umerașe și s-a dus în casă pentru a călca niște haine cu fierul de călcat. Aproximativ în jurul orelor 20:00–21:00, soțul a revenit acasă, aducând berea pe care o procurase de la magazin, după care le-a chemat pe ea și pe fiica lor pentru a servi câte un pahar de bere. Întrucât ea era ocupată, soțul a servit un pahar de bere, după care l-a apelat telefonic pe cumnatul său, întrebându-l unde se află, deoarece îi aștepta la domiciliul lor. Auzind discuția, ea i-a spus soțului să le dea pace, întrucât aceștia trebuiau să treacă mai întâi pe la domiciliul fiului lor, după care urmau să vină la ei. Auzind cele spuse de aceasta, soțul a întrebat-o de ce se amestecă în discuția lui, în timp ce vorbește la telefon, fapt care a determinat între ei o scurtă contrazicere. Ulterior, soțul s-a apropiat de frigider, a luat o farfurie cu răcituri și, privind spre ea, a întrebat-o de ce acestea conțin atât de multă grăsime. Ea i-a răspuns că răciturile sunt preparate din carne de porc, motiv pentru care conțin atâta grăsime, după care între ei a continuat contrazicerea. Auzind discuția, fiica lor, care ținea în mână umerașele pentru haine, l-a întrebat pe tatăl său de ce nu-i place mâncarea pe care a pregătit-o, menționând că ar fi fost mai potrivit să le mulțumească pentru aceasta. În urma celor spuse, între tată și fiică a început o contrazicere. În acel moment, ea se afla în aceeași încăpere, cu spatele către aceștia. Când s-a întors cu fața spre ei, l-a observat pe soțul său ținând în mână un umeraș din lemn și a înțeles că acesta intenționa să o lovească pe fiică cu obiectul respectiv. Tot atunci, a auzit-o pe fiica sa spunând: „Gata, tată, m-ai lovit odată și ajunge”. Observându-l pe soț cu umerașul din lemn în mână și gândindu-se că acesta urma să o lovească din nou pe fiică, s-a apropiat imediat de ei, cu intenția de a-i despărți. În acel moment, soțul a lovit-o în mod accidental cu umerașul peste mână, în urma loviturii simțind durere la mâna dreaptă. Imediat după acest incident, soțul a ieșit din încăperea respectivă, în timp ce ea a rămas acolo împreună cu fiica sa. Puțin mai târziu, la domiciliul lor a venit un nepot. Întrucât ea avea dureri la mâna dreaptă, în locul în care fusese lovită de soț cu umerașul, iar fiica sa avea dureri la nivelul nasului, acestea s-au deplasat împreună cu nepotul, cu automobilul acestuia, la Spitalul de Urgență din Chișinău. În urma examinării medicale, la ea a fost constatată o fractură a mâinii drepte, iar la fiica sa, o fractură a nasului. Totodată, a menționat că anterior nu a avut cu soțul său conflicte asemănătoare, relațiile dintre ei în cadrul familiei fiind bune și bazate pe înțelegere. A declarat că nu are careva pretenții față de soțul său și că, în legătură cu cazul respectiv, aceștia s-au împăcat deja. Referitor la actul de violență fizică menționat, a declarat că și-a iertat deja soțul și că dorește încetarea examinării cazului respective (fila dosarului 74-75);

- declarațiile *părții vătămate* *****, care fiind audiată la faza urmăririi penale a declarat că, la data de 17 iulie 2026, mama și tatăl său s-au aflat pe parcursul întregii zile la domiciliu, unde a revenit și ea după terminarea zilei de muncă. În acest context, a menționat că locuiește împreună cu cei doi fii ai săi, ***** și Lupașcu Ștefan, în aceeași gospodărie cu părinții săi. Aceștia așteptau vizita unei surori a mamei sale, care urma să vină din Ucraina împreună cu soțul acesteia, întrucât în ziua următoare trebuiau să sărbătorească nunta fiului lor, eveniment pe care-l organizau aici, în Republica Moldova. Spre seară, aproximativ în jurul orelor 20:00–21:00, tatăl său s-a deplasat la magazinul din sat, de unde, după un scurt timp, a revenit la domiciliu. Ulterior, acesta le-a chemat pe ea și pe mama sa pentru a servi câte un pahar de bere.

După ce au servit berea, tatăl său a început o convorbire telefonică cu cumnatul său, întrebându-l unde se află și de ce întârzie atât de mult, întrucât îi aștepta pentru a servi împreună câte un pahar de bere. Auzind discuția, mama sa i-a spus să le dea pace, deoarece aceștia aveau ceremonia în ziua următoare și urmau să vină la domiciliul lor când vor putea, întrucât trebuiau să rămână peste noapte la ei acasă. În urma acestei discuții, între mama și tatăl său a început o contrazicere, motivul fiind faptul că mama sa intervenise în convorbirea telefonică a acestuia. Ulterior, tatăl său a intrat în bucătărie și, apropiindu-se de frigider, a luat de acolo o farfurie cu răcituri, după care a întrebat-o pe mama sa de ce acestea erau prea grase și de ce conțineau numai slănină. Auzind cele spuse de tatăl său, ea, care în acel moment se afla în casă și intenționa să calce niște haine pentru sărbătoarea din ziua următoare, având în mână un umeraș din lemn, s-a îndreptat spre bucătărie. Ajungând acolo, a pus umerașul pe masă, s-a apropiat de tatăl său și l-a întrebat de ce nu-i place răcitura, explicându-i că aceasta era preparată din carne de porc, motiv pentru care era atât de grasă. În urma acestei discuții, între ea și tatăl său a început o contrazicere. La un moment dat, ea l-a împins pe tatăl său cu mâinile în direcția frigiderului, prin acest gest provocându-l, iar acesta, fără a sta prea mult pe gânduri, i-a aplicat imediat o lovitură cu pumnul peste nas. Auzind gălăgia dintre aceștia, mama sa, care spăla paharele din care serviseră berea și se afla cu spatele către ei, tot în bucătărie, s-a întors spre aceștia. În acel moment, l-a observat pe tatăl său tocmai luând de pe masă un umeraș din lemn și ridicând în sus mâna în care-l ținea. Înțelegând că acesta intenționa să o lovească pe fiica sa cu umerașul respectiv, mama sa s-a apropiat imediat de ei pentru a-i despărți. În acel moment, tatăl său i-a aplicat involuntar mamei sale o lovitură cu umerașul peste mâna dreaptă. Observând că o lovise pe mama sa și auzind-o pe aceasta spunându-i să se liniștească, tatăl său nu a mai spus nimic, a lăsat umerașul pe masă, după care a ieșit din bucătărie. Ulterior, mama sa i-a comunicat că o doare mâna, motiv pentru care ea i-a propus să solicite ajutor medical. La scurt timp, împreună cu fiul său, *****, s-au deplasat cu autovehiculul acestuia la Spitalul de Urgență din Chișinău, unde au fost examinate de medici. În urma examinării, la mama sa a fost constatată o fractură a mâinii drepte, iar la ea a fost constatată o fractură a nasului. După revenirea la domiciliu, ea și tatăl său au purtat ulterior o discuție împreună, în urma căreia s-au împăcat. A declarat că nu are careva pretenții față de tatăl său și, din acest motiv, solicită încetarea examinării cazului respective (fila dosarului 83-84);

- declarațiile *martorului* *****, care fiind audiat la faza urmăririi penale a declarat că, este fiul Irinei Lupașcu și nepotul Verei Lupașcu și Mihail Lupașcu. La data de 17 iulie 2026, în cursul serii, s-a aflat la antrenamente, după care, aproximativ în jurul orelor 20:30–21:00, s-a deplasat la domiciliu. Ajungând acasă, la rugămintea mamei sale, s-a așezat la volanul autovehiculului său și le-a transportat pe mama și pe bunica sa la Spitalul de Urgență din Chișinău. Pe parcursul deplasării, a aflat că, la domiciliu, avusese loc un conflict între bunicul său și mama sa, în cadrul căruia bunicul său o lovise pe mama sa, lovind-o totodată, în mod întâmplător, și pe bunica sa peste mână cu un umeraș din lemn. Ajungând la spital, a aflat că bunica sa avea o fractură a mâinii drepte, iar mama sa avea o fractură a nasului (fila dosarului 86);

10. În afară de declaraţiile părților vătămate și a martorului, săvârşirea de către Lupașcu Mihail a infracţiunii imputate lui se mai confirmă și prin:

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 august 2026, cu planșa ilustrativă, potrivit căruia a fost supusă cercetării gospodăria situată în satul *****, raionul Criuleni, ce aparţine Verei Lupaşcu (fila dosarului 14-21);

- Procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 04 august 2026, potrivit

căruia a fost ridicat un umeraş pentru haine, confecţionat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară (fila dosarului 22);

- Raportul de constatare nr.202616D0193 din 04 august 2026, conform concluziilor expertului expuse în el, constatându-se: „La studierea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele persoanei *****, anul naşterii 1959 s-au constatat: fractura radiusului în loc tipic, fractura apofizei stiloide a ulnei, care au fost cauzate prin acţiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/îndoire, posibil cauzate în timpul şi circumstanţele indicate, în conformitate cu literatura medicală pe specialitate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp de la înălţime cu aterizare pe palme nu se exclude formarea acestor fracturi” (fila dosarului 40-41);

- Raportul de constatare nr.202616D0194 din 04 august 2026, conform concluziilor expertului expuse în el, constatându-se: „La studierea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele persoanei *****, anul naşterii 1985 s-au constatat: fractura oaselor nazale cu deplasare; edem posttraumatic şi excoriaţii pe faţă, care au fost cauzate prin acţiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire urmat de mecanism de alunecare/fricţiune, posibil cauzate în timpul şi circumstanţele indicate, în conformitate cu literatura medicală pe specialitate, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp de la înălţime se exclude. Diagnosticul clinic: „Fractură a degetului V mâna dreaptă”, nu se supune aprecierii medico-legale din motivul neconfirmării acestora la examinarea radiologică repetată a imaginilor radiologice prezentate spre examinare” (fila dosarului 59-60);

- Ordonanţă de recunoaştere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 11 august 2026, potrivit căruia la cauza penală nr.2026210183, a fost recunoscut şi anexat în calitate de corp delict, un umeraş pentru haine, confecţionat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară (fila dosarului 64);

- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 august 2026, potrivit căruia a fost supus examinării un umeraş pentru haine, confecţionat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară (fila dosarului 65);

- Raportul de expertiză judiciară nr.202616D0220 din 17 august 2026, conform concluziilor expertului expuse în el, constatându-se: „La studierea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele persoanei *****, a.n. 1959, s-au constatat: fractura radiusului în loc tipic, fractura apofizei stiloide a ulnei, care au fost cauzate prin acţiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/îndoire, posibil cauzate în timpul şi circumstanţele indicate, în conformitate cu literatura medicală pe specialitate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp de la înălţime cu aterizare pe palme nu se exclude.” (fila dosarului 91-92);

- Raportul de expertiză judiciară nr.202616D0219 din 17 august 2026, conform concluziilor expertului expuse în el, constatându-se: „La studierea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele persoanei *****, a.n. 1985, s-au constatat fractura oaselor nazale cu deplasare, edem posttraumatic şi excoriaţii pe faţă, care au fost cauzate prin

acţiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire urmat de mecanism de alunecare/fricţiune, posibil cauzate în timpul şi circumstanţele indicate, în conformitate cu literatura de specialitate, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp de la înălţime se exclude. Diagnosticul clinic: „Fractură a degetului V mâna dreaptă" în conformitate cu prevederile pct.13, sbpct. 1 a Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravităţii corporale sau a sănătăţii aprobată prin hotărârea Guvernului nr.534 din 26 iulie 2023, publicată pe 03 august 2023 în Monitorul Oficial nr.287-290 (8793- 8796) acest diagnostic nu se supune aprecierii medico-legale." (fila dosarului 98-100).

Corpuri delicte/Mijloace de probă/Documente:

- un umeraș pentru haine, confecționat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară, recunoscute ca corp delicte prin ordonanţa organului de urmărire penală din 11 august 2026, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Criuleni (fila dosarului 129-130);

LEGISLAȚIA RELEVANȚĂ:

11. În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

12. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

13. Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

14. Conform art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

15. În conformitate cu prevederile art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

16. În temeiul art.95 alin.(1) Cod de procedură penală, sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

17. Iar, potrivit art.99 alin.(2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă.

18. Conform art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi

probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

19. Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

20. În conformitate cu art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

21. În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

22. Conform prevederilor art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

23. În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

24. În corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) şi art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

25. În temeiul art.389 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

MOTIVAREA INSTANȚEI:

E. Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale) și analiza probelor:

26. Instanța de judecată cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate la faza urmăririi penale, a stabilit în acțiunile inculpatului Lupașcu Mihail întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) Cod penal după semnele calificative – *violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat o vătămare ușoară a integrității corporale, săvîrșită asupra a doi membri ai familiei și a cauzat o vătămare medie a integrității corporale.*

27. În acest context, instanța de judecată reține că, conform ordonanței de punere sub învinuire din 25 august 2026 (fila dosarului 136), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul

Lupașcu Mihail a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) Cod penal.

28. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993”* CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

29. Prin fapta săvârșită, inculpatul a atentat asupra relațiilor sociale privitoare la valorile supreme ale persoanei, respectiv integritatea fizică, psihică și sănătatea membrilor familiei, încălcând interdicția absolută impusă de lege de a exercita acte de violență, rele tratamente sau alte acțiuni violente în cadrul familiei.

30. Infracțiunea prevăzută la art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat o vătămare ușoară a integrității corporale, săvîrșită asupra a doi membri ai familiei și a cauzat o vătămare medie a integrității corporale.

31. Instanța de judecată, apreciind în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) din Codul de procedură penală declarațiile părților vătămate, constată că informațiile relevate de către acestea demonstrează cu certitudine faptul că, la data comiterii faptei prejudiciabile, acestea aveau calitatea de membri ai familiei inculpatului, în sensul normelor juridice prevăzute de art.133[1] alin.(1) lit. a) și b) din Codul penal, precum și de art.3 alin.(2) lit. a) și b) din Legea nr.45 din 01 martie 2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie”, având statutul de soție, respectiv fiică a inculpatului.

32. Astfel, prin probele administrate se demonstrează faptul că, la data de 17 iulie 2026, inculpatul a exercitat în raport cu victimele formele de violență definite de art. 2 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007, și anume: violența fizică. Aceasta s-a manifestat prin lovirea cu un umeraș în regiunea mâinii a soției sale *****, precum și prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea feței a fiicei sale *****, cauzându-le acestora suferințe fizice și leziuni corporale.

33. Instanța de judecată reține că, prin coroborarea declarațiilor subiecților procesuali, se demonstrează cu certitudine că inculpatul a aplicat violența fizică asupra a doi membri ai familiei și a utilizat un obiect (umerașul din lemn) în timpul agresiunii.

34. În acest sens, instanța de judecată a apreciat că declarațiile părților vătămate se încadrează într-un sistem probatoriu coerent, coroborând pe deplin cu celelalte probe administrate de către partea acuzării în faza urmăririi penale și cercetate în ședință judiciară.

35. La fel, declarațiile părților vătămate ***** și ***** sunt confirmate în mod obiectiv prin concluziile rapoartelor de constatare nr.202616D0193 și nr.202616D0194 din 04 august 2026, precum și rapoartelor de expertiză judiciară nr.202616D0220 și nr.202616D0219 din 17 august 2026 întocmite în privința acestora ulterior incidentului din 17 iulie 2026, care atestă legătura de cauzalitate directă dintre lovituri și leziunile produse.

36. În conformitate cu art.133[1] din Codul penal, prin membru de familie se înțelege: a) ***în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie***, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) ***sau dintre părinţi şi copii***.

37. Potrivit art.3 alin.(2) lit. a) din Legea nr.45 din 01 martie 2007 „Cu privire la

prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie", membrii de familie sunt persoanele aflate în condiție de conlocuire, inclusiv cele aflate în căsătorie sau în relații de rudenie (părinți și copii).

38. Conform prevederilor art.2 din Legea nr.45 din 01 martie 2007, prin violență în familie se înțeleg actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei un prejudiciu material sau moral.

39. Cu referire la *latura obiectivă* a componenței de infracțiune prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, urmează a se reține că, prin fapta prejudiciabilă comisă, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale privind solidaritatea familială, precum și integrității corporale și sănătății soției și fiicei sale.

40. Victimele infracțiunii se circumscriu noțiunii de membru de familie în sensul art.133[1] din Codul penal (soție și fiică aflate în condiție de conlocuire), iar atingerea integrității lor corporale este probată prin constatările expertizelor medico-legale atașate la dosar.

41. Latura obiectivă a infracţiunii dispune de următoarea structură: - Fapta prejudiciabilă, ce constă în acţiuni violente de lovire exercitate asupra a doi membri ai familiei, utilizând un umeraș de lemn ca obiect de atac și forța fizică (lovitura cu pumnul); - Urmările prejudiciabile, materializate sub forma vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii victimelor și Legătura de cauzalitate directă dintre acțiunile violente ale inculpatului şi leziunile constatate medico-legal.

42. În speţă, fapta prejudiciabilă s-a realizat prin acțiuni de agresiune fizică, respectiv lovirea soției cu un umeraș în regiunea mâinii și lovirea fiicei cu pumnul în regiunea feței, acțiuni care au provocat leziuni traumatice încadrate ca vătămări corporale ușoare.

43. Aceste circumstanțe sunt pe deplin confirmate prin declarațiile concordante ale părţilor vătămate, care au relatat detaliat dinamica conflictului declanșat de inculpat, precum și prin rapoartele de expertiză judiciară.

44. Totodată, instanța de judecată notează că infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(2) din Codul penal este o infracțiune materială.

45. La caz, aceasta s-a consumat din momentul cauzării efective a vătămărilor corporale ușoare soției și fiicei sale, ca rezultat direct al actelor de agresiune din data de 17 iulie 2026.

46. *Latura subiectivă* a infracţiunii se caracterizează prin intenţie directă.

47. Instanța de judecată conchide că inculpatul, aplicând lovituri cu pumnul și utilizând în mod conștient un umeraș din lemn asupra unor zone vulnerabile ale corpului victimelor, conștientiza caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a prevăzut survenirea vătămărilor corporale ale soției și fiicei sale şi a urmărit direct producerea acestor urmări, fapt ce confirmă caracterul intenționat al faptei.

48. *Subiect* al infracţiunii, în conformitate cu art.21 alin.(1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii faptei. Inculpatul întrunește integral aceste condiții, având împlinită vârsta de 68 de ani și posedând discernământ (responsabilitate).

49. Prin urmare, instanța de judecată constată că fapta inculpatului întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal.

50. În concluzie, instanța de judecată a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că, inculpatul Lupașcu Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) Cod penal.

51. Instanţa de judecată reţine cu titlu de principiu general recunoscut că sentinţa de

condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

52. În acest context, instanța de judecată își întemeiază soluția de condamnare a inculpatului pe corpul de probe administrate de către acuzatorul de stat și verificate nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești, constatând cu certitudine că acuzația adusă este justificată dincolo de orice îndoială rezonabilă, în deplină concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârea CEDO în cauza Irlanda contra Regatului Unit din 18 ianuarie 1978).

53. Cu referire la procesul de apreciere a probatoriului, instanța reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a conturat standardul probatoriu „dincolo de orice îndoială rezonabilă", potrivit căruia, pentru a putea fi pronunțată o sentință de condamnare, acuzația penală trebuie să fie susținută de elemente de fapt și probe de o gravitate, precizie și concordanță incontestabilă.

54. Existența unui probatoriu care înlătură orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a demonstra toate elementele constitutive ale vinovăției într-o manieră aptă să rețină certitudinea și să excludă echivocul (hotărârea CEDO în cauza Bragadireanu contra României din 06 decembrie 2006; hotărârea CEDO în cauza Orhan contra Turciei din 18 iunie 2002).

55. Prin prisma acestor standarde, instanța de judecată constată, în afara oricărui dubiu rezonabil, că acțiunile inculpatului Lupașcu Mihail întrunesc cumulativ toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal după semnele calificative – *violența în familie, adică acţiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat o vătămare ușoară a integrității corporale, săvîrșită asupra a doi membri ai familiei şi a cauzat o vătămare medie a integrității corporale.*

56. Temeiuri pentru liberarea inculpatului Lupașcu Mihail de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu au fost stabilite, corespunzător instanța va dispune condamnarea acestuia cu stabilirea pedepsei.

F. Individualizarea pedepsei penale:

57. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art. art.7 și 75 din Codul penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatei, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

58. Instanța de judecată menționează, că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

59. Instanța, ținând cont de prevederile art. art.26, 101 din Codul de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și în baza propriei convingeri.

60. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

61. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

62. În conformitate art.201^1 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

63. Infracțiunea comisă de inculpatul Lupașcu Mihail, raportată la art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind din categoria celor grave.

64. Potrivit prevederilor art.80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

65. Prin prisma normelor citate, instanța de judecată stabilește noile limite de pedeapsă cu care va opera la individualizarea sancțiunii penale. Astfel, prin reducerea cu o pătrime (¼) a limitelor prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal al Republicii Moldova, se fixează noile marje penale, potrivit cărora inculpatul poate fi condamnat la: *muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore sau închisoare de la 9 luni la 4 ani și 6 luni.*

66. Conform art.76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Lupașcu Mihail, instanța de judecată a reținut *recunoașterea vinovăției.*

67. În ceea ce privește opinia că această circumstanța atenuantă nu poate fi reținută, deoarece cauza s-a judecat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța relevă că, potrivit art.364^1 Cod de procedură penală, inculpatul recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, iar fapta reprezintă latura obiectivă a componenței de infracțiune, însă, potrivit art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, reprezintă circumstanţă atenuantă - recunoașterea vinovăției, iar vinovăția reprezintă latura subiectivă a componenței de infracțiune.

68. Mai mult decât atât, nici legea penală și nici legea procesual penală nu prevede *expresis verbis* că, în cazul judecării cauzei în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, nu poate fi reținută circumstanța atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal - recunoașterea vinovăției. Respectiv, un atare raționament, neîntemeiat pe prevederi legale relevante, reprezintă, în lumina art.3 alin.(2) Cod penal, o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale, care este interzisă.

69. În final, pe această linie de idei, instanța notează că o poziție similară a fost expusă în pct.35 alin.(2) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364^1 Cod de procedură penală de către instanţele judecătoreşti” nr.13 din 16 decembrie 2013, însă, în urma unui reviriment jurisprudențial, prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Pentru modificarea şi completarea Hotărârii Plenului Curţii Supreme de

Justiţie nr.13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, de către instanţele judecătoreşti”, nr.19 din 26 martie 2018, acest raționament a fost exclus.

70. În conformitate cu art.77 Codul penal, instanța nu a stabilit circumstanțe agravante în privința inculpatului Lupașcu Mihail.

71. Cu referire la personalitatea lui Lupașcu Mihail, instanța reține că la locul de trai se caracterizează pozitiv (fila dosarului 112), nu află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (fila dosarului 114, 116), fără antecedente penale (fila dosarului 118), potrivit cazierului contravențional în perioada 01 ianuarie 2024 până la 10 august 2026 a comis trei contravenții (fila dosarului 117).

72. Instanța consideră că, la individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului Lupașcu Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, este necesar să se țină cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de urmările prejudiciabile ale acesteia, precum și de personalitatea inculpatului, astfel încât pedeapsa stabilită să fie proporțională cu gravitatea faptei și să corespundă scopului legii penale.

73. În acest context, instanța reține că pedeapsa nu trebuie privită exclusiv ca o măsură de constrângere, ci și ca un mijloc de corectare și reeducare a persoanei care a comis o infracțiune, urmărind formarea unei atitudini responsabile față de valorile sociale ocrotite de lege și prevenirea săvârșirii unor noi fapte prejudiciabile. Prin urmare, la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, se impune asigurarea unui just echilibru între necesitatea sancționării faptei comise și posibilitatea reintegrării sociale a inculpatului, fără aplicarea unei măsuri mai severe decât cea necesară pentru atingerea scopurilor pedepsei.

74. Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse privative de libertate nu se impune, scopul pedepsei putând fi atins printr-o sancțiune neprivativă de libertate, care să asigure atât responsabilizarea inculpatului pentru fapta comisă, cât și implicarea acestuia într-o activitate utilă societății. În acest sens, munca neremunerată în folosul comunității constituie o măsură adecvată, întrucât presupune executarea unei obligații concrete în beneficiul comunității, contribuind la conștientizarea consecințelor conduitei infracționale și la formarea unei atitudini conforme normelor de conviețuire socială.

75. Instanța mai reține că, în cadrul individualizării judiciare a pedepsei, sancțiunea trebuie să fie aptă să realizeze atât funcția preventivă generală, prin reafirmarea caracterului obligatoriu al normelor de drept penal, cât și funcția preventivă specială, prin determinarea inculpatului să nu mai recurgă la comportamente contrare legii. Or, aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, este apreciată ca fiind suficientă și proporțională pentru atingerea acestor obiective, fără a recurge la privarea de libertate.

76. Totodată, instanța constată că, în prezenta cauză, nu au fost formulate pretenții privind repararea unui prejudiciu material sau moral, astfel încât nu se impune soluționarea unei asemenea pretenții în cadrul procesului penal. Această împrejurare este reținută în limitele obiectului cauzei, fără a diminua importanța răspunderii penale a inculpatului pentru fapta săvârșită.

77. Prin urmare, având în vedere natura faptei, urmările prejudiciabile ale acesteia și datele ce caracterizează personalitatea inculpatului, instanța ajunge la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin aplicarea unei sancțiuni comunitare neprivative de libertate. O asemenea pedeapsă răspunde cerințelor de echitate și proporționalitate, fiind aptă să contribuie la corijarea și reeducarea inculpatului, la prevenirea comiterii unor noi infracțiuni și la

responsabilizarea acestuia față de normele de conduită impuse de societate.

78. În aceste condiții, instanța consideră necesar și suficient să-i stabilească inculpatului Lupașcu Mihail o pedeapsă sub formă de *160 (una sută șaizeci) de ore de muncă neremunerată în folosul comunității*, apreciind că această sancțiune corespunde circumstanțelor cauzei și asigură realizarea scopului pedepsei penale.

G. Cheltuielile judiciare:

79. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

80. În cadrul ședinței de judecată, procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului Lupașcu Mihail, în folosul statului suma de 1.280 (una mie două sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

81. În conformitate cu art.227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

82. În conformitate cu art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

83. Instanța de judecată constată că, în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 1.280 (una mie două sute optzeci) lei, pentru efectuarea raportului de constatare nr.202616D0193 din 04 august 2026 au fost suportate cheltuieli în sumă de *320 (trei sute douăzeci) lei* (fila dosarului 40-41), pentru efectuarea raportului de constatare nr.202616D0194 din 04 august 2026 au fost suportate cheltuieli în sumă de *320 (trei sute douăzeci) lei* (fila dosarului 59-60), pentru efectuarea raportului de expertiză nr.202616D0220 din 17 august 2026 au fost suportate cheltuieli în sumă de *320 (trei sute douăzeci) lei* (fila dosarului 91-92) și pentru efectuarea raportului de expertiză nr.202616D0219 din 17 august 2026 au fost suportate cheltuieli în sumă de *320 (trei sute douăzeci) lei* (fila dosarului 98-100), iar în total cheltuieli în cuantum de *1.280 (una mie două sute optzeci) lei.*

84. În acest context, instanța de judecată constată că, solicitarea părții acuzării referitor la încasarea din contul inculpatului Lupașcu Mihail a cheltuielilor judiciare în sumă de 1.280 (una mie două sute optzeci) lei, este întemeiată și urmează a fi admisă integral, or, în conformitate art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

85. Pe cale de consecință, instanța de judecată va admite solicitarea părții acuzării și va

dispune încasarea din contul inculpatului Lupașcu Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de *1.280 (una mi două sute optzeci) lei.*

H. Corpuri delicte:

86. În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

87. În conformitate cu art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

88. Potrivit ordonanței de recunoaștere a obiectelor în calitate de corp delict din 11 august 2026 (fila dosarului 64), a fost recunoscut în calitate de corpuri delicte: un umeraș pentru haine, confecționat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară, care se află spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Criuleni, potrivit chitanței nr.803 din 20 august 2026 (fila dosarului 130).

89. În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite.

90. Astfel, în conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, corpurile delicte:

- un umeraș pentru haine, confecționat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară, care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Criuleni potrivit chitanței nr.803 din 20 august 2026 (fila dosarului 130), din momentul devenirii definitive a sentinței, urmează a fi restituite proprietarului pentru libera gestionare.

I. Măsura preventivă:

91. În corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) şi art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

92. Analizând materialele dosarului penal, instanța a constatat că măsură preventivă în privința inculpatului Lupașcu Mihail nu a fost aplicată, iar la adoptarea sentinței, reieșind din categoria și termenul pedepsei stabilite, instanța apreciază ca fiind inoportună aplicarea unei măsuri preventive.

93. Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art.80^1, art.201^1 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, art. art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **LUPAȘCU Mihail** de comiterea infracţiunii prevăzute de ***art.201^1 alin.(2) lit. a) și c)*** și i se stabilește pedeapsa penală sub formă de ***160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.***

În termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, LUPAȘCU Mihail este obligat să se prezinte la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se explică lui **LUPAȘCU Mihail**, că potrivit art.67 alin.(3) Cod penal, în caz de

eschivare cu rea-voinţă de la executarea muncii neremunerată în folosul comunităţii, aceasta se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se admite integral solicitarea procurorului Draguțan Liviu privind încasarea din contul inculpatului **LUPAȘCU Mihail** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1.280 (una mie două sute optzeci) lei.

Se încasează din contul lui **LUPAȘCU Mihail,** născut la data de *****, cu domiciliul în satul *****, raionul Criuleni, IDNP ***** în beneficiul statului suma de *1.280 (una mie două sute optzeci) lei*, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Corpurile delicte - *un umeraș pentru haine, confecționat din lemn, culoarea maro deschis, formă triunghiulară*, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Criuleni, potrivit chitanței nr.803 din 20 august 2026 (fila dosarului 130), din momentul devenirii definitive a sentinței, urmează a fi restituite proprietarului pentru libera gestionare.

Sentinţa este cu drept de recurs în termen de 15 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central), invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Sentința pronunțată integral în ședința de judecată publică la ***16 octombrie 2026***.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Dorin CAZACU**